

21

Forslag til lov

om

ændring af lov nr. 104 af 1. april 1922 om afgift af offentlige forestillinger og fremvisninger m. m.

(Som vedtaget af landstinget ved 3. behandling den 25. november 1949.)*

§ 1.

I § 7 i lov nr. 104 af 1. april 1922 om afgift af offentlige forestillinger og fremvisninger m. m. tilføjes efter stk. 2 som nyt stk. 3—5:

„*Stk. 3.* Af forestillinger, der finder sted i henhold til bevilling eller polititilladelse, og ved hvilke der alene forevises danske film — dog bortset fra reklamefilm samt fra ugerevyer, forfilm og lignende, som udgør en uvæsentlig del af forestillingens samlede program —, skal der til det offentlige kun indbetales tre fjerdedele af det pligtige afgiftsbeløb, medens resten af dette efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler tilfalder indehaveren af producentrettighederne til de pågældende danske film. Skulle der ved samme forestilling blive forevist flere danske film med forskellig indehaver af producentrettighederne, uden at der foreligger aftale om fordelingen af det nævnte restbeløb, skal dette fordeles til de berettigede efter forholdet mellem længden af de forskellige film efter censurmål.

Stk. 4. Ved danske film forstås film, som er optaget for her i landet bosatte danske statsborgeres eller for danske selskabers eller institutioners regning, for udelukkende dansk kapital og med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Justitsministeren, eller efter dennes bemyndigelse statens filmcensur, afgør, om en film herefter er dansk.

Stk. 5. Hvor der ved lovens ikrafttræden bevillingsmæssigt er meddelt danske film hel eller delvis fritagelse for afgiften, bevarer fritagelsen sin gyldighed indenfor det af fritagelsen omfattede tidsrum. Hvor der kun er givet fritagelse for en del af afgiften, kommer bestemmelserne i stk. 3 ikke til anvendelse indenfor det nævnte tidsrum.“

*) Se tillæg A. sp. 3515; tillæg B. sp. 351; landstingstidenden: fremsættelsen sp. 55, 1. behandling sp. 76, 2. behandling sp. 197, 3. behandling sp. 198.